

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА, ТЕМЕ И МЕНТОРА ЗА
ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
(Свака рубрика мора бити попуњена.)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовao комисију: Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду

Датум именовања комисије: 18.10.2013. године

Састав комисије:

1.	Др Светлана Костовић
презиме и име
Филозофски факултет у Новом Саду
установа у којој је запослен-а	Редовни професор
звање	Педагогија
ужа научна област
председник
функција у комисији
2.	Др Оливера Кнежевић-Флорић
презиме и име
Филозофски факултет у Новом Саду
установа у којој је запослен-а	Редовни професор
звање	Педагогија
ужа научна област
ментор
функција у комисији
3.	Др Слађана Зуковић
презиме и име
Филозофски факултет у Новом Саду
установа у којој је запослен-а	Ванредни професор
звање	Педагогија
ужа научна област
члан
функција у комисији
4.	Др Бисера Јевтић
презиме и име
Филозофски факултет у Нишу
установа у којој је запослен-а	Ванредни професор
звање	Педагогија
ужа научна област
члан
функција у комисији
5.
презиме и име

установа у којој је запослен-а |
звање |
ужа научна област

функција у комисији |
| 6. |
презиме и име

установа у којој је запослен-а |
звање |
ужа научна област

функција у комисији |

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме: Стефан, Раде, Нинковић
2. Датум рођења: 07.04.1985. Место и држава рођења: Шабац, Србија

II.1 основне студије

година уписа: година завршетка: просечна оцена током студија:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Педагогија

звање: Дипломирани педагог

II.2 мастер или магистарске студије

година уписа: година завршетка: просечна оцена током студија:

универзитет: Нови Сад

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Педагогија

звање: Дипломирани педагог - мастер

научна област: Социјална педагогија

наслов завршног рада: Концептуализација улоге наставника у превенцији насиља у школи

II.3 докторске студије

година уписа:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Педагогија

број ЕСПБ до сада остварених: просечна оцена током студија:

II.4 приказ научних и стручних радова

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
1.	Zuković, S., Knežević-Florić, O., Ninković, S. (2012). Adolescents' perception of coping strategies within families. <i>Ljetopis socijalnog rada</i> , 19 (2), 275-296.	M23
<p><i>кратак опис садржине:</i> Аутори се у раду баве испитивањем стратегија превладавања проблема у породицама у Србији. Као основа за разумевање начина на који се породица суочава са проблемима узет је АБЦ-Х модел теорије породичног стреса. Процена стратегија породичног превладавања проблема вршена је од стране 421 адолесцента узраста 16-17 година. Добијени резултати су показали да у породицама нису у довољној мери заступљене активне унутрашње и спољашње стратегије превладавања проблема, посебно када је реч о стратегији коришћења институционалне подршке. На основу добијених налаза изведен је закључак да су у породицама присутне потенцијално недовољно функционалне стратегије превладавања, те се указује на потребу за оснаживањем породице да се на ефикаснији начин суочава са проблемима.</p>		
рад припада проблематици докторске дисертације: <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
2.	Knežević-Florić, O., Ninković, S. (2013). The contribution of sport to prosocial behavior in youth. <i>The New Educational Review</i> , 31 (1), 175-184.	M23
<p><i>кратак опис садржине:</i> Циљ овог истраживања је био прибављање емпиријских доказа о постојању или непостојању везе између бављења спортом и просоцијалног понашања младих. На узорку од 61 ученика узраста 12-14 година примењена је одговарајућа скала процене просоцијалног понашања. Налази истраживања показују да постоји значајна разлика у степену испољавања одређених облика просоцијалног понашања између младих спортиста и њихових вршњака који нису укључени у организоване спортске активности. Такође, установљено је да врста спорта утиче на степен испољавања просоцијалног понашања. Није нађено да дужина бављења спортом корелира са просоцијалним понашањем адолесцената. Добијени резултати указују да организоване спортске активности представљају контекст који има позитивне ефекте на развој просоцијалног понашања младих.</p>		
рад припада проблематици докторске дисертације: <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
3.	Нинковић, С. (2010). Саветовање насилних и виктимизираних ученика. <i>Педагогија</i> 3, 428-435.	M51
<p><i>кратак опис садржине:</i> Полазећи од чињенице да је насилно понашање један од присутнијих облика поремећаја у социјалном понашању деце и младих, аутор у раду разматра могућности саветовања ученика укључених у насилно понашање, било као починиоци било као жртве. На основу анализе досадашњих студија, изведене су специфичне препоруке за школске саветнике (наставнике, педагоге, психологе) у њиховим напорима да пруже помоћ насилним и виктимизираним ученицима. Основни циљ рада је концептуализација стратегија педагошког саветодавног рада са ученицима укљученим у насилне интеракције.</p>		
рад припада проблематици докторске дисертације: <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
4.	Нинковић, С. (2011). Улога наставника у превенцији насиља у школи. <i>Педагошка стварност</i> , 1-2, 83-94.	M52
<p><i>кратак опис садржине:</i> У овом раду је, из угла системске парадигме, разматрана улога наставника у превенцији насиља у школи. Сагледавање стратегија које наставницима стоје на располагању ситуирано је у круг питања проишавших из потребе да се у нашој земљи примене одговарајући програми превенције насиља међу ученицима. Посебна пажња је посвећена директним и</p>		

индиректним релацијама између менаџмента у учионици и насилног понашања ученика. Циљ рада је био да пренесе основне и битне информације које ће подстаћи иницијативу да се и у нашим школама посвети већа пажња превенцији ученичког насиља.

рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
5.	Knežević-Florić, O., Ninković, S. (2012). <i>Horizonti istraživanja u obrazovanju</i> . Novi Sad: Filozofski fakultet.	M42
<p><i>кратак опис садржине:</i> Циљ овог методолошког практикума јесте пружање подршке студентима, али и стручњацима и практичарима у реализацији широког спектра педагошких истраживања. У излагању садржаја заговоран је методолошки мултиперспективизам, без фаворизовања иједног истраживачког приступа. Нагласак је стављен на објашњавање филозофско-епистемолошких претпоставки истраживања образовања, основних истраживачких техника и инструмената. Интенција је била да се логика сваког методолошког идентитета сагледа на најједноставнији начин. Сажето речено, ова књига је намењена свима који су спремни да истражују образовну праксу и своје разумевање те праксе.</p>		
<p>рад припада проблематици докторске дисертације: <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО</p>		

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА

III.1 услови дефинисани за кандидата студијским програмом:

Укупно трајање докторских студија на студијском програму Педагогије је 3 године (6 семестара), а у том периоду студент треба да стекне 180 ЕСПБ бодова. Докторске студије Педагогије конципиране су на принципима програмске флексибилности и базиране су на широкој понуди изборних предмета. Из листе понуђених предмета (14 предмета), докторанд, уз вођење од стране ментора, бира предмете који су у функцији израде докторске дисертације. Докторска дисертација је самостални рад докторанда и представља завршни део студијског програма докторских студија Педагогије (90 ЕСПБ).

У току прве две године студенти полажу 7 једносеместралних изборних предмета, од којих се 6 вреднују са по 10 ЕСПБ бодова, један 15 ЕСПБ бодова; израђује и објављује два научна рада са рецензијом који се вреднују са по 10 ЕСПБ бодова и учествује на научном скупу са рефератом (10 ЕСПБ бодова); избор теме и преглед литературе, израда пројекта истраживања и истраживање на теми, као обавезни делови програма студија заједно носе 30 ЕСПБ бодова. Трећа година докторских студија је посвећена изради и писању докторске дисертације (20 + 20 ЕСПБ бодова), писању и објављивању другог научног рада (10 ЕСПБ) а остатак бодова се добија самом одбраном докторске дисертације (10 ЕСПБ).

III.2 Да ли кандидат испуњава услове?

ДА

НЕ

Образложење:

Кандидат Стефан Нинковић положио је све предмете предвиђене планом и програмом докторских студија Педагогије Филозофског факултета у Новом Саду. Од изабраних предмета, положио је следеће испите: Општа педагогија са савременом филозофијом образовања, Методологија научно-педагошког рада, Менаџмент и унапређење рада школе, Педагошка комунологија, Предшколска педагогија, образовање и одрживи развој, Методичко моделовање образовних стратегија.

Осим тога, реализовао и положио испите који су у вези са докторском дисертацијом – Избор теме и преглед литературе, Израда пројекта истраживања и Истраживање на теми, као и Писање докторске дисертације.

Кандидат је током докторских студија публиковао 4 самостална научна рада у часописима са рецензијама. Такође, у ко-ауторству је објавио 1 монографију и 7 научних радова. Треба истаћи да је три рада објављено у међународним часописима са ССЦИ листе. Са четири рада је учествовао на међународним научним конференцијама у земљи и иностранству.

Кандидат као истраживач учествује у научноистраживачком пројекту под називом „Значај партиципације у друштвеним мрежама за прилагођавање евроинтеграцијским процесима“ (бр. 179037 - 2011-2014) финансираним од стране Министарства за просвету, науку и технолошки развој Републике Србије. Ангажован је као сарадник на међународном пројекту „Master in Educational Leadership“ (EdLead), 543848-TEMPUS-1-2013-1-RS-TEMPUS-JPCR.

Кандидат испуњава све услове дефинисане студијским програмом.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

IV.1 ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

Биографија ментора (до 500 карактера): др Оливера Кнежевић Флорић рођена је у Новом Саду где је и завршила основно и средње образовање. Основне студије педагогије завршила је на Филозофском факултету у Новом Саду, након чега ради у предшколској установи *Радосно детињство* у Новом Саду, на радним местима: педагог- стручни сарадник, руководилац Педагошко-психолошке службе и директор Установе. Од 1998. године прелази на Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за педагогију, где је магистрирала и докторирала 2004. године. Данас, у звању редовног професора за ужу научну област Педагогија, ради на сва три нивоа студија Одсека за педагогију Филозофског факултета у Новом Саду. Учествује у реализацији два национална и једног међународног пројекта. Објавила је 8 монографија и више од 70 научних радова. Члан је Педагошког друштва Војводине, Педагошког друштва Србије, а од 2010. године члан је међународне асоцијације *Philosophy of Education of Great Britain*.

Радови из уже научне области којој припада предлог докторске дисертације:

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
1.	Zuković, S., Knežević-Florić, O. , Ninković, S. (2012). Adolescents' perception of coping strategies within families. <i>Ljetopis socijalnog rada</i> , 19 (2), 275-296.	M23
2.	Knežević-Florić, O. , Zuković S., Ninković, S. (2012). Case study: school experience of children with attention deficit hyperactivity disorder. <i>HealthMED Journal</i> , 6 (10), 3482-3487.	M23
3.	Knežević-Florić, O. , Ninković, S. (2013). The contribution of sport to prosocial behavior in youth. <i>The New Educational Review</i> , 31 (1), 175-184.	M23
4.	Кнежевић-Флорић, О. (2010). Социјална компетенција педагога: предуслов за промене у пракси предшколског васпитања и образовања. <i>Настава и васпитање</i> , 59, 116-129.	M24
5.	Кнежевић-Флорић, О. (2004). Образовање и социјална интеграција - консензус или дисензус. <i>Педагогија</i> , 59, 2,12-22.	M51
6.	Кнежевић-Флорић, О. (2005). <i>Педагогија развоја</i> . Нови Сад: Филозофски факултет.	M42
7.	Кнежевић-Флорић, О. (2008). <i>Педагог у друштву знања</i> . Нови Сад: Филозофски факултет.	M42
8.	Кнежевић-Флорић, О. & Ољача, М. (2011). <i>Теоријски приступи развоју педагошког менаџмента</i> . Нови Сад: СПДВ.	M42
9.	Јефтић, Б. & Кнежевић-Флорић, О. (2011). <i>Изазови социјалнопедагошке делатности</i> . Ниш: Филозофски факултет.	M42
10.	Knežević-Florić, O. , Ninković, S. (2012). <i>Horizonti istraživanja u obrazovanju</i> . Novi Sad: Filozofski fakultet.	M42

IV.1 услови дефинисани за ментора у области којој припада докторска дисертација:

Улови дефинисани за ментора су 5 радова из уже научне области којој припада предложена тема докторске дисертације.

IV.2 Да ли ментор испуњава услове?

ДА

НЕ

Образложење:

Предложени ментор, др Оливера Кнежевић-Флорић, редовни професор на Одсеку за педагогију Филозофског факултета у Новом Саду, ауторка је више од 70 научних радова, објављених у домаћим и међународним часописима, као и 8 монографија (самостално и у ко-ауторству). Има 3 рада из области којој припада докторска дисертација, а који су објављени у часописима са ССЦИ листе. Као универзитетски професор, на следећим предметима изводи наставу на основним академским студијама Педагогије Филозофског факултета у Новом Саду: *Методологија педагошких истраживања са статистиком 1 и 2*, *Основи социјалне педагогије*, *Теорија васпитања 3*. На дипломским академским студијама изводи наставу на предметима *Социјална педагогија* и *Квалитативна истраживања у педагогији*, а на докторским студијама предаје *Опиту педагогију са савременом филозофијом образовања* и *Методологију научно-педагошког рада*. До сада је под њеним менторством успешно одбрањено више докторских дисертација, магистарских и мастерских радова на последипломским студијама Педагогије.

Наведено упућује на констатацију да предложени ментор, проф. др Оливера Кнежевић-Флорић, испуњава све прописане услове.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

V.1 формулација назива тезе (наслова)

Школско лидерство као детерминанта социјалног понашања ученика.

Наслов тезе је подобан?

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

V.2 предмета (проблема) истраживања

Истраживачко поље школског лидерства обележава процес реинтерпретације. Критички оријентисани аутори настоје да укажу да је поверење у лидерство, као чинилац ефикасности школа, депласирано. Са друге стране, постоје убедљиви аргументи да школски лидери имају битну улогу која се манифестује у артикулацији циљева и очекивања, развијању мисије школе, дефинисању шта треба учинити као би се омогућило продуктивно деловање школа. Управо због поменитих контрадикција, неопходно је емпиријски тестирати релевантност концепције трансформационог лидерства у школском окружењу.

Релације трансформационог школског лидерства и социјалног понашања ученика чине проблемско поље овог истраживања. Услед готово искључиве фокусираности досадашњих истраживања на допринос школског лидерства академском постигнућу, евидентна је потреба за истраживањем директних и индиректних ефеката школског лидерства у односу на социјално понашања ученика. У том смислу, проблем овог истраживања гласи: **На који начин трансформационо школско лидерство и колективна ефикасност наставника детерминишу социјално понашање ученика?**

Теоријско-апликативни значај овог проблема је препознатљив. Наиме, овако постављен проблем истраживања је вредан са становишта практичне примене знања која се могу стећи његовим решавањем. Реч је, пре свега, о знањима која би допринела ревитализацији васпитне улоге школе. С друге стране, концептуална вредност овог истраживања везана је спецификовање процеса утицаја трансформационог руковођења у школској средини.

Предмет истраживања је подобан?

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

V.3 познавања проблематике на основу изабране литературе са списком литературе

1. Avolio, B. J. (2009). Leadership: current theories, research, and future directions. *Annual Review of Psychology*, 60, 421-449.
2. Aronson, T., Wilson, T. D. & Akert, R. M. (2005). *Socijalna psihologija* (četvrto izdanje). Zagreb: MATE.
3. Balkundi, P. & Kilduff, M. (2006). The ties that lead: a social network approach to leadership. *The Leadership Quarterly*, 17, 419-439.
4. Bass, B. M., Avolio, B. J., Jung, D. I., & Berson, Y. (2003). Predicting unit performance by assessing transformational and transactional leadership. *Journal of Applied Psychology*, 88, 207–218.
5. Baker, J. (1999). Teacher - student interaction in urban at-risk classroom: differential behavior, relationship quality and student satisfaction with school. *The Elementary School Journal*, 100, 57-70.
6. Bandura, A. (1997). *Self efficacy: The exercise of control*. New York: W. H. Freeman and Company.
7. Bandura, A. (2001). Socio-cognitive theory: an agentic perspective. *Annual Review of Psychology*, 52, 1–26.
8. Bandura, A. (2006). Toward psychology of human agency. *Perspectives on Psychological Science*, 1, 164-180.
9. Bašić, J. & Kranželić-Tavra, V. (2004). O ponašanjima učenika i njihovoj pojavnosti u školskom okruženju. U: Bašić, J., Koller-Trbović, N. i Uzelac, S.: *Poremećaji u ponašanju: pristupi i pojmovna određenja*. Zagreb: ERF.
10. Bouillet, D. & Uzelac, S. (2007). *Osnove socijalne pedagogije*. Zagreb: Školska knjiga.
11. Brouwers, A. & Tomic, W. (2003). A longitudinal study of teacher burnout and perceived self-efficacy in classroom management. *Teacher and Teacher Education*, 16, 239-253.
12. Brown, M. & Trevino, L. (2006). Ethical leadership. a review and future directions. *The Leadership Quarterly*, 17, 595-616.
13. Vizek Vidović, V., Vlahović-Štetić, V., Rijavec, M. & Miljković, D. (2003). *Psihologija obrazovanja*. Zagreb: IEP: VERN.
14. Goddard, R. D., Hoy, W. K., & Woolfok-Hoy, A. (2000). Collective teacher efficacy beliefs: its meaning, measure, and impact on student achievement. *American Educational Research Journal*, 37, 479-507.
15. Goddard, R. D., Hoy, W. K., & Woolfok-Hoy, A. (2004). Collective efficacy beliefs: theoretical developments, empirical evidence, and future directions. *Educational Researcher*, 33, 3–13.
16. Grant, A. M. & Ashford, S. J. (2008). The dynamics of proactivity at work. *Research in Organizational Behavior*, 28, 3–34.
17. Greenberg, M., Weissberg, R., Zins, J., Fredericks, L. & Elias, M. (2003). Enhancing school-based prevention and youth development through coordinated social, emotional, and academic learning. *American Psychologist*, 58, 466-474.
18. Gu, Q. & Day, C. (2007). Teacher resilience: a necessary condition for effectiveness. *Teaching and Teacher Education*, 23, 1302–1311.
19. Gully, S. M., Incalcaterra, K. A., Joshi, A., Beaubien, J. M. (2002). A meta-analysis of group-efficacy, potency, and performance: interdependence and level of analysis as moderators of observed relationships. *Journal of Applied Psychology*, 87, 819–832.
20. Davis, H. (2003). Conceptualization the role and influence of teacher-student relationship on children 's social and cognitive development. *Educational Psychology*, 38, 207-234
21. Ivanov, L. (2007). *Značenje opće, akademske i socijalne samoefikasnosti te socijalne podrške u prilagodbi studiju*. Magistarski rad. Zagreb: Odsjek za psihologiju Filozofskog fakulteta.
22. Janićijević, N. (2008). *Organuzaciono ponašanje*. Beograd: DATASTATUS.
23. Jeftić, B. & Knežević-Florić, O. (2011). *Izazovi socijalnopedagoške delatnosti*. Niš: Filozofski

fakultet.

24. Jennings, P. A. & Greenberg, M. T. (2009). The prosocial classroom: Teacher social and emotional competence in relation to student and classroom outcomes. *Review of Educational Research*, 79, 491-525.
25. Јоксимовић, С. & Васовић, М. (1990). *Психолошке основе човекољубља*. Београд: Просвета.
26. Јоксимовић, С., Гашић-Павишић, С. & Миочиновић, Љ. (1997). *Васпитање и алтруизам*. Београд: Институт за педагошка истраживања.
27. Kark, R., Shamir, B., & Chen, G. (2003). The two faces of transformational leadership: empowerment and dependency. *Journal of Applied Psychology*, 88, 246–255.
28. Kearney, E. & Gelert, D. (2009). Managing diversity and enhancing team outcomes: the promise of transformational leadership. *Journal of Applied Psychology*, 94, 77-89.
29. Keresteš, G. (2004). Stavovi nastavnika prema dečijem agresivnom ponašanju: uticaj vrste agresije, spola agresora i spola žrtve. *Društvena istraživanja*, 6, 1055-1079.
30. Klassen, R. M. & Ming, C. M. (2010). Effects on teachers' self-Efficacy and job satisfaction: teacher Gender, years of experience, and job stress. *Journal of Educational Psychology*, 102, 3, 741-756.
31. Knežević-Florić, O. (2005). *Pedagogija razvoja*. Novi Sad: Filozofski Fakultet i Odsek za pedagogiju.
32. Knežević-Florić, O. (2008). *Pedagog u društvu znanja*. Novi Sad: Filozofski fakultet.
33. Knežević-Florić, O. & Oljača, M. (2011). *Teorijski pristupi razvoju pedagoškog menadžmenta*. Novi Sad: SPDV.
34. Knežević-Florić, O. & Ninković, S. (2012). *Horizonti istraživanja u obrazovanju*. Novi Sad: Filozofski fakultet i Odsek za pedagogiju.
35. Kostović, S. & Oljača, M. (2012). *Pedagog i pedagoške dimenzije menadžmenta*. Novi Sad: Filozofski fakultet.
36. Krnjajić, S. (2002). *Socijalni odnosi u obrazovanju*. Београд: IPI.
37. Krnjajić, S. (2007). *Pogled u razred*, Београд: Institut za pedagoška istraživanja
38. Labone, E. (2004). Teacher efficacy: maturing the construct through research in alternative paradigms. *Teacher and Teacher Education*, 20, 341-359.
39. Leithwood, K., Jantzi, D. & Steinbach, R. (1999). *Changing leadership for changing times*. Buckingham: Open University Press.
40. Leithwood, K. & Jantzi, D. (2000). The effects of transformational leadership on organizational conditions and student engagement with school. *Journal of Educational Administration*, 2, 112 – 129.
41. Leithwood, K. & Jantzi, D. (2006). Transformational school leadership for large-school reform: effects on students, teachers, and their classroom practices. *School Effectiveness and School Improvement*, 17, 201-227.
42. Leithwood, K., Harris, A. & Hoppkins, D. (2008). Seven strong claims about successful school leadership. *School Leadership and Management*, 28, 27-42.
43. Meehan, B., Hughes, J. & Cavell, T. (2003). Teacher–student relationships as compensatory resources for aggressive children. *Child Development*, 74, 1145–1157.
44. Нинковић, С. (2011а). Улога наставника у превенцији насиља у школи. *Педагошка стварност*, 1-2, 83-94.
45. Ninković, S. (2011б). Izazovi za budućnost socijalnopedagoške delatnosti u školi. *Pedagoška stvarnost*, 5-6, 528-538.
46. Northouse, P. (2008). *Liderstvo: teorija i praksa*. Београд: DATASTATUS.
47. Penner, L. A., Dovidio, J. F., Piliavin, J. A. & Schroeder, D. A. (2004). Prosocial behavior: multilevel perspectives. *Annual Review of Psychology*, 56, 1-28.
48. Polovina, N. (2008). Doprinos škole građenju partnerstva sa roditeljima. *Zbornik instituta za pedagoška istraživanja*, 40, 152-171.

49. Polovina, N. (2011). *Porodica u sistemskom okruženju*. Beograd: Institut za pedagoška istraživanja.
50. Popadić, D. (2009). *Nasilje u školi*. Beograd: Institut za psihologiju:UNICEF.
51. Popović-Čitić, B. & Žunić-Pavlović, V. (2005). Poremećaji ponašanja učenika i mogućnosti prevencije u školskoj sredini. *Nastava i vaspitanje*, 2-3, 264-277.
52. Ristić, Ž. (1995). *O istraživanju, metodi i znanju*. Beograd: Institut za pedagoška istraživanja.
53. Robinson, V. M., Lloyd, C. A. & Rowe, K. J. (2008). The impact of leadership in student outcomes: an analysis of differential effects of leadership types. *Educational Administration Journal*, 44, 635-674.
54. Roland, E. & Galloway, D. (2002), Classroom influence on bullying, *Educational Research*, 44, 299-312.
55. Ross, J. A. & Gray, P. (2006). Transformational leadership and teacher commitment to organizational values: the mediating effects of collective teacher efficacy. *School Effectiveness and School Improvement*, 17, 179-199.
56. Rot, N. (2007). *Osnovi socijalne psihologije*. Beograd: ZUNS.
57. Schaubroeck, J., Lam, S. K., Cha, S. E. (2007). Embracing transformational leadership: team values and the impact of leader behavior on team performance. *Journal of Applied Psychology*, 92, 4, 1020-1030.
58. Senge, P. (2007). *Peta disciplina (drugo izdanje)*. Novi Sad: Adižes.
59. Skaalvik, E. M., Skaalvik, S. (2007). Dimensions of teacher self-efficacy and relations with strain factors, perceived collective teacher efficacy, and teacher burnout. *Journal of Educational Psychology*, 99, 611-625.
60. Спасеновић, В. (2004). Просоцијално понашање и школско постигнуће. *Зборник института за педагошка истраживања*, 36, 131-135.
61. Steinberg, L. (2005). Cognitive and affective development in adolescence. *Trends in Cognitive Science*, 9, 2, 69-74.
62. Стојнов, Д. (2004). Од психологије личности ка психологији особа. *Зборник институте за педагошка истраживања*, 36, 14-45.
63. Thoonen, E. J., Slegers, P. J., Oort, F. J., Peetsma, T. D., Geijsel, F. P. (2011). How to improve teaching practices. *Educational Administration Quarterly*, 47 (3), 496-536.
64. Tschannen-Moran, M., Woolfolk Hoy, A., & Hoy, W. K. (1998). Teacher efficacy: its meaning and measure. *Review of Educational Research*, 68, 202-248.
65. Fajgelj, S. (2010). *Metode istraživanja ponašanja*. Beograd: CPP.
66. Hallinger, P. (2003). Leading educational change: reflections on the practice of instructional and transformational leadership. *Cambridge Journal of Education*, 33, 329-351.
67. Hamre, B. & Pianta, R. (2005). Can instructional and emotional support in the first-grade classroom make a difference for children at risk of school failure. *Child Development*, 76, 949-967.
68. Hargreaves, A. & Fink, D. (2006). *Sustainable leadership*. San Francisco: Jossey-Bass.
69. Havelka, N. (2000). *Učenik i nastavnik u obrazovnom procesu*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
70. Hogg, M. (2001). A social identity theory of leadership. *Personality and Social Psychology Review*, 5, 184-200.
71. Hughes, J., Cavell, T. & Willson, V. (2001). Futher support for developmental significance of the quality of the teacher - student realtionship. *Journal of School Psychology*, 39, 289-301.
72. Chen, G., & Bliese, P. D. (2002). The role of different levels of leadership in predicting self- and collective efficacy: Evidence for discontinuity. *Journal of Applied Psychology*, 87, 549-556.
73. Woolfolk Hoy, A. & Spero, R. B. (2005). Changes in teacher efficacy during the early years of

teaching: a comparison of four measures. *Teaching and Teacher Education*, 21, 343–356.

74. Wu, J. B., Tsai, A. S. & Kinicki, A. J. (2010). Consequences of differentiated leadership in groups. *Academy of Management Journal*, 53, 1, 90-106.
75. Wulumbwa, F., Wang, P., Lawler, J., Shi, K. (2004). The role of collective efficacy in the relations between transformational leadership and work outcomes. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 77, 515–530
76. Yukl, G. (2008). *Rukovođenje u organizacijama*. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Избор литературе је одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.4 циљева истраживања

У фокусу овог педагошког емпиријског истраживања јесте сагледавање утицаја трансформационог школског лидерства на социјално понашање ученика. Истраживање је емпиријског карактера и усмерено је на тестирање различитих видова повезаности варијабли обухваћених проблемом истраживања.

Општи циљ је операционализован кроз следеће задатке истраживања:

1. Утврдити да ли је трансформационо школско лидерство позитивно повезано са колективном ефикасношћу наставника.
2. Сагледати да ли постоји позитивна повезаност колективне ефикасности наставника и њихове опажене самоефикасности.
3. Утврдити да ли трансформационо школско лидерство модерира у односу између колективне ефикасности наставника и њихове опажене самоефикасности, тако да је њихова повезаност снажнија онда када је трансформационо лидерство изражено.
4. Установити да ли трансформационо школско лидерство позитивно утиче на социјално понашање ученика.
5. Утврдити да ли је колективна ефикасност наставника позитивно повезана са просоцијалним понашањем ученика, а негативно са проблемима у понашању ученика.
6. Утврдити да ли је опажена самоефикасност наставника позитивно повезана са просоцијалним понашањем ученика, а негативно са проблемима у понашању ученика.
7. Установити да ли колективна ефикасност наставника модерира у релацији трансформационог школског лидерства и социјалног понашања ученика, тако да је њихова повезаност снажнија онда када је колективна ефикасност наставника изражена.
8. Утврдити да ли опажена самоефикасност наставника модерира у односу колективне ефикасности наставника и социјалног понашања ученика, тако да је њихова повезаност позитивна када је опажена самоефикасност наставника изражена.

Циљеви истраживања су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.5 очекиваних резултата (хипотезе)

Хипотезе истраживања:

Општа хипотеза: Трансформационо школско лидерство позитивно утиче на социјално понашање ученика.

Посебне хипотезе:

1. Трансформационо школско лидерство је позитивно повезано са колективном ефикасношћу наставника.
2. Постоји позитивна повезаност између колективне ефикасности наставника и њихове опажене самоефикасности.
3. Трансформационо школско лидерство модерира у односу колективне ефикасности наставника и њихове опажене самоефикасности, тако да је њихова повезаност снажнија онда када је трансформационо лидерство изражено.
4. Трансформационо школско лидерство позитивно утиче на социјално понашање ученика.

5. Колективна ефикасност наставника је позитивно повезана са просоцијалним понашањем ученика, а негативно са проблемима у понашању ученика.
6. Опажена самоефикасност наставника је позитивно повезана са просоцијалним понашањем ученика, а негативно са проблемима у понашању ученика.
7. Колективна ефикасност наставника модерира у односу трансформационог школског лидерства и социјалног понашања ученика, тако да је њихова повезаност снажнија онда када је колективна ефикасност наставника изражена.
8. Опажена самоефикасност наставника модерира у односу колективне ефикасности и социјалног понашања ученика, тако да је њихова повезаност позитивна када је опажена самоефикасност наставника изражена.

Очекивани резултати представљају значајан научни допринос?

ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.6 план рада

- Формулисање проблема истраживања (март 2011.)
- Избор и преглед релевантне литературе (април 2011.-април 2012.)
- Израда студијског пројекта истраживања (мај 2012.-јануар 2013.)
- Реализација истраживања (март 2013.-јун 2013. године). Ова фаза обухвата прибављење писмене сагласности управа школа, анкетање ученика и анкетање наставника.
- Обрада и интерпретација добијених резултата и писање извештаја о обављеном истраживању (јун 2014. године)

План рада је одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.7 метод и узорак истраживања

Методе које ће бити примењене:

У истраживању ће бити примењена дескриптивно-корелациона истраживачка метода, а у оквиру ње корелационо-регресиони истраживачки нацрт. Сврха примене поменуте истраживачке методе јесте свеобухватно описивање, синтетизовање и интерпретирање чињеница о истраживаним појавама. Природа општег циља и задатака истраживања је одредила да подаци буду прикупљани истраживачким техникама анкетања и скалирања.

План узорковања, односно тип узорка, саображени су постављеном проблему истраживања, циљевима и одабраном нацрту истраживања. Популацију истраживања чине ученици друге године средњих школа у Новом Саду и Шапцу, у школској 2013.-2014. години, и наставници који раде у тим разредима. Проблематика фокусирана истраживањем одредила је узраст ученика обухваћених узорком. Планирана је примена нацрта кластер узорковања. Планирани подузорак наставника је 200 док је планирани подузорак ученика 700. Планирана величина узорка је адекватна, с обзиром на варијабилност истраживаних феномена, као и с обзиром на нацрт истраживања.

Метод и узорак су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.8 места, лабораторије и опреме за експериментални рад

Истраживање ће бити обављено у средњим школама на територији општина Шабац и Нови Сад. За реализацију истраживања није потребна посебна опрема.

Услови за експериментални рад су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.9 методе статистичке обраде података и осталих релевантних података

Прикупљени подаци ће најпре бити обрађени дескриптивно, израчунавањем просека, стандардне девијације, варијансе, као и израчунавањем мера корелације између варијабли обухваћених проблемом истраживања. Полазећи од циља и задатака истраживања, као и од природе свих варијабли, у истраживању је адекватно применити хијерархијску вишеструку регресију. То значи да ће се независне варијабле (трансформационо школско лидерство, колективна ефикасност наставника и самоефикасност наставника) sukcesивно уносити у модел. На тај начин ће се оценити предиктивна моћ сваке од независних променљивих и сазнаће се који део варијансе критеријумске варијабле (социјално понашање ученика) објашњава свака од независних променљивих.

Предложене методе су одговарајуће?

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

VI ЗАКЉУЧАК

кандидат је подобан	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО
ментор је подобан	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО
тема је подобна	<u>ДА</u>	НЕ	ДЕЛИМИЧНО

Образложење (до 500 карактера):

Кандидат Стефан Нинковић је досадашњим радом испунио све услове дефинисане студијским планом и програмом докторских студија Педагогије на Филозофском факултету у Новом Саду, те је показао да поседује компетенције за самосталан истраживачки рад, што је предуслов успешне израде докторске дисертације. Нацрт истраживања који је кандидат презентовао у пријави је адекватан и саображен проблему истраживања. Комисија такође оцењује, да ће предложена тема докторске дисертације дати значајан допринос педагошкој науци с обзиром да артикулише потпуно нови теоријско-методолошки приступ конкретној социјалнопедагошкој проблематици као и да ће значајно скренути пажњу научне и стручне јавности на важност школског лидерства и важност самоефикасности наставника и у том смислу, и на важност децентрираног погледа на проблем социјалног понашања ученика. Проф. др Оливера Кнежевић-Флорић испуњава све неопходне услове за ментора у изради ове докторске дисертације. **Комисија закључује да је предложена тема „Школско лидерство као детерминанта социјалног понашања ученика“ подобна за израду докторске дисертације, као и да кандидат Стефан Нинковић испуњава све услове.** Комисија предлаже Сенату Универзитета у Новом Саду да кандидату Стефану Нинковићу одобри израду докторске дисертације под насловом „Школско лидерство као детерминанта социјалног понашања ученика“, под менторством проф. др Оливере Кнежевић-Флорић.

датум: Нови Сад, 20.11.2013. године

Проф. др Светлана Костовић, председник
комисије

Проф. др Бисера Јевтић, члан

Проф. др Слађана Зуковић, члан

Проф. др Оливера Кнежевић-Флорић, ментор